

Motion till riksdagen 2011/12:Ju323

av **Marta Obminska (M)**

Straff för grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en höjning av straffminimum vid grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning.

Motivering

Världshälsoorganisationen beräknar att en tredjedel av världens kvinnor och flickor minst en gång har utsatts för våld eller våldtäkt. I ungefär hälften av alla mord på kvinnor är deras partner förövaren. Våld mot kvinnor förekommer i alla samhälls- och åldersgrupper.

Brottet grov kvinnofridskränkning infördes i brottsbalken år 1998 och fokuserar på upprepade kränkningar i form av vålds-, frids- eller sexualbrott som en man begår mot en kvinna i en nära relation. Det enda som skiljer grov fridskränkning från grov kvinnofridskränkning är relationen till den som brottet riktar sig mot. Straffskalan för grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning är i dagsläget fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

I en studie om påföljdspraxis vid grov fridskränkning och grov kvinnofridskränkning, som Åklagarmyndigheten genomförde år 2007, visade det sig att de längsta utdömda fängelsestraffen för grov fridskränkning under år 2005 uppgick till tre års fängelse. Medelvärdet för strafftiden uppgick till drygt 12 månader och i 92 procent av domarna utdömdes ett straff i den nedersta fjärdedelen av straffskalan, det vill säga upp till 22,5 månader. För grov kvinnofridskränkning uppgick medelvärdet för strafftiden till cirka 11 månader och nära 96 procent av domarna låg på den nedersta fjärdedelen av straffskalan.

Alliansregeringen har genomfört en rad reformer i syfte att förstärka skyddet för brottsoffer och åstadkomma skärpta straff för vissa typer av brott. Det

Fel! Okänt namn på

gäller särskilt till exempel mord, grov misshandel, grov utpressning, grovt vållande till annans död och köp av sexuell tjänst.

Att kränka en annan person genom upprepade likartade gärningar är normalt betydligt allvarligare än om det inte finns något samband mellan gärningarna. Även med beaktande av de generella straffskärpningar för allvarliga våldsbrott som genomförts anser jag att det kan diskuteras om nuvarande påföljdspraxis för fridskränkingsbrotten fullt ut motsvarar den samlade brottslighetens allvar.

Jag föreslår därför att regeringen, efter en översyn, bör överväga en höjning av straffminimum vid grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning.

Stockholm den 4 oktober 2011

Marta Obminska (M)